

CRISTINA CONTEL BONET

Presidenta de l'Associació Catalana d'Entitats de Salut
 Presidenta de l'Alianza de la Sanidad Privada Española
 Vicepresidenta de la Unió Europea d'Hospitals Privats

Gràcies ACES!

Benvolguts socis, membres de la junta directiva i membres del consell assessor de l'ACES (2009/2017), ha estat per a mi tot un honor haver pogut comptar durant els darrers vuit anys —corresponents a les dues legislatures que a instància meua vaig proposar com a topall d'aquest càrrec en la primera modificació estatutària que vaig inspirar— amb la vostra confiança i suport.

Han estat vuit anys que han coincidit amb una etapa convulsa i dominada per una profunda crisi, especialment viscuda en el sector sanitari i per diferents motius.

A l'inici de la primera legislatura (2009-2012) encara es deixava sentir l'eco de l'època de bonança de la sanitat pública, on les inversions eren quantioses i els hospitals s'aixecaven arreu de Catalunya a cop de proposta electoral, governés qui governés. La privada patia les amenaces d'un creixement sense fi d'entitats sanitàries públiques i d'un abocament ingent de recursos públics que competien amb la privada a «preu zero». La situació canvia quan la crisi econòmica es fa patent i es continuen aixecant torres de Babel hospitalàries que avui encara no estan operatives (ni tan sols inaugurades en alguns casos), hospitals sense pacients, igual que aeroports sense avions o trens d'alta velocitat sense passatgers...

La privada treu pit i, reinvertint fons propis o aportant capital bancari, modernitza estructures, serveis i equips, si bé, malgrat tot, es veu abocada a doblegar-se a les exigències del seu proveïdor més important: les companyies asseguradores.

I l'estabilitat es trenca pel pes de les restriccions econòmiques i les retallades pressupostàries, conseqüència de tenir un país amb un deute que fa inviable el manteniment de la sanitat tal com s'havia projectat fins a la data, i amb pèrdua de recursos i increment d'activitat. Aquesta barreja porta els governants a pensar que fer activitat privada en estructures públiques serà la solució, i la privada, un dia de pluja, surt a la plaça de Sant Jaume per aturar aquesta disbaixa, cosa que motiva un pas enrere en la llei Omnibus, que pretenia obrir les portes de l'activitat privada als centres de l'ICS.

Durant la meua segona legislatura (2013-2017), l'intent

frustrat amb l'ICS, encapsulat en l'Hospital Clínic, es pretén estendre per part del Govern cap a tot el territori català. I així ens trobem amb hospitals públics i comarcals fent activitat privada i creant un «doble circuit» on per sortir de les llistes d'espera cal pagar. No ens va quedar cap altra alternativa que demandar el model Barnaclínic, en el qual la resta d'entitats sanitàries públiques catalanes es van emmirallar. Avui, amb sentència desestimatòria de les nostres pretensions, ens trobem a l'espera que la resolució per part de l'Audiència Provincial de Barcelona, amb la visió conjunta dels magistrats, reculli les nostres peticions sòlidament fonamentades.

Ens hem defensat i alhora hem fet camí, hem creat sinèrgies amb agents del sector i hem estat pioners a l'hora de treballar un *Decàleg de bones pràctiques* amb companyies asseguradores de salut d'àmbit català i nacional. I ens hem incorporat a l'Instituto para el Desarrollo y la Integración de la Sanidad (IDIS); a la Federació Nacional de Clínicas Privadas (FNCP), avui Aliança de la Sanitat Privada Espanyola (ASPE), i a la Unió Europea d'Hospitals Privats (UEHP). Això ha propiciat que l'ACES hagi fet un salt a escala nacional i internacional com a referent de la sanitat privada catalana.

I tot plegat ha estat possible perquè heu donat suport i encoratjat tant els membres de les juntes directives de les dues legislatures com els membres del consell assessor amb les seves aportacions, i tots els associats de l'ACES a les assemblees generals, les iniciatives plantejades per aquesta presidenta i dutes a terme per l'extraordinari equip humà, intern i extern, de l'ACES.

A tots vosaltres gràcies per haver confiat en la meua aposta i el meu equip, des del director general fins a totes les persones que han passat per l'ACES durant els meus mandats, des del secretari general fins a tots els membres que han format part dels òrgans de govern i les comissions de treball de l'ACES. Moltes gràcies per haver-me ensenyat tantes i tantes coses. Fruit dels encerts i dels ensurts d'aquest camí de vuit anys, sens dubte hem crescut plegats. Acabo aquesta etapa orgullosa d'haver format part d'un capítol de la història de l'ACES, que al capdavall és un tros de la història de cadascun de nosaltres.

Fins molt aviat i a la vostra disposició.